

[Den fg. indenrigsminister.]

taget den del af den amtskommunale grundskyld, som staten i realiteten betaler via landbrugsstøtten. Så man bort fra denne del af de udskrevne skatter, ville skattetrykket være lavere.

Reformen som helhed indebærer, at 168 af de i alt 276 kommuner får en lettelse i deres beskatning. Blandt de 168 kommuner, som lettes, er der 36 købstæder med sammenlagte kommuner, der gennemsnitligt får nedsat skattetrykket med 1 pct., og 132 andre kommuner, hvis skattetryk nedsættes med gennemsnitligt 2,5 pct. I Jylland er lettelsen dog gennemgående væsentlig større. Reformen indebærer, at der overføres et beløb på 163 mill. kr. til de vanskeligt stillede kommuner. Hvis man fradrager det beløb, som kommunerne fra og med 1968-69 allerede har fået som vanskeligt stillede kommuner, bliver nettooverførslen til de økonomisk svage egne af landet ca. 116 mill. kr.

Af bemærkningerne til forslaget til folketingsbeslutning kan jeg forstå, at der er en vis irritation over, at der efter reformen skal ydes tilskud til 128 primærkommuner som vanskeligt stillede kommuner. Jeg kan ikke forstå denne kritik, da tilskuddet til vanskeligt stillede kommuner i alt væsentligt er et tilskud som følge af et lavt beskatningsgrundlag, og dette tilskudskriterium skulle jo ikke være fremmed for socialdemokratiet.

Når man ikke har søgt at lovfæste reglen for beregningen af tilskuddet til vanskeligt stillede kommuner, skyldes det den uklarhed, der hersker vedrørende den fremtidige primærkommunale struktur. Dette er udtrykkeligt fremhævet i bemærkningerne til lovforslag nr. 162 om generelle tilskud til kommunerne. Revisionsbestemmelsen i dette lovforslags § 8 tager specielt sigte på, at folketinget i 1970-71 på ny skal se på de generelle tilskud til primærkommunerne i lyset af den nye primærkommunale struktur, som til den tid er mere afklaret end nu, ligesom de erfaringer, som 2 års tilskudsfordelinger giver, kan være nyttige.

Om de særlige problemer for udviklingskommunerne vil jeg gerne sige, at når kommunalreformen er gennemført, skulle begrebet udviklingskommune i alt væsentligt være et problem specielt for hovedstadsområdet taget i vid forstand. Uden for hoved-

stadsområdet vil en sammenlægning af byerne med deres forstæder og nærmeste opland i det store og hele udviske den problematik, som hidtil har kunnet henføres til de indeklemte købstæder og de stærkt voksende forstads- og omegnskommuner. Kommunesammenlægningerne vil udjævne disse lokale forskelle i aldersfordeling og beskatningsgrundlag, mellem opgaver og udgifter. De nye kommuner i provinsen, som har en relativ stærk befolkningstilvækst, vil gennemgående have et bedre beskatningsgrundlag end de øvrige kommuner i området, men i hovedstadsområdet må vi fortsat regne med, at der er særlige udviklingskommuner. Det af mig stillede ændringsforslag til lovforslaget om generelle tilskud til kommunerne tager netop sigte på at afbøde de særlige virkninger af byrdefordelingsreformen for de udviklingskommuner i hovedstadsområdet, der har et relativt lavt beskatningsgrundlag og et højt skattetryk.

Jeg tror, at disse mine bemærkninger må være tilstrækkelige til dokumentation af forslagene udlignende virkninger.

Med hensyn til det fremsatte forslag til folketingsbeslutning om, at der i stedet for regeringens forslag skal tilvejebringes en midlertidig støtteordning for vanskeligt stillede kommuner, vil jeg gerne sige, at jeg ikke kan støtte forslaget. Teknisk skulle det være muligt gennem en særlig støtteordning at opnå samme udlignende effekt, som regeringsforslagene indebærer, men rent bortset fra de statsfinansielle konsekvenser af en sådan særlig støtteordning opnår man på den måde ikke de øvrige fordele, som reformforslagene indebærer, og som jeg omtalte i min indledning. Jeg vil være meget betænkelig ved at udskyde førsteetapeløsningen på byrdefordelingsproblemerne, til opgavefordelingen mellem staten, amtskommunerne og primærkommunerne er nøje fastlagt. Det tager tid, inden opgavefordelingen vil være nøje fastlagt. Jeg tror, at man, både hvad opgave- og byrdefordeling angår, må være indstillet på etapeløsninger og ikke stille den ene ting i bero på den anden.

Jeg kan derfor som sagt ikke tiltræde det fremsatte forslag til folketingsbeslutning.

Poul Schlüter: Det er faktisk et højest ejendommeligt forslag, hr. Ove Hansen og hans partifæller har fremsat. I ordets egent-